

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 210/2010-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júla 2010 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészároša prerokoval prijatú sťažnosť Ing. F. K. a A. K., obaja bytom Z., zastúpených advokátom JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 126/08 (predtým postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 14/06) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 126/08 porušil základné právo Ing. F. K. a A. K., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 126/08 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietahov.

3. Ing. F. K. a A. K. priznáva finančné zadosťučinenie každému v sume po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Skalica povinný zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. F. K. a A. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 591,23 € (slovom päťstodeväťdesiatjeden eur a dvadsaťtri centov), ktoré je Okresný súd Skalica povinný vyplatiť na účet ich advokáta JUDr. M. K., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 210/2010-13 z 29. apríla 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. F. K. a A. K. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 126/08 (predtým postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 14/06).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 126/08, ktoré sa začalo na okresnom súde návrhom podaným 27. januára 2006, sa sťažovatelia domáhajú náhrady škody spôsobenej prevádzkovou činnosťou pri geologickom prieskume v blízkosti ich rodinného domu.

Predmetné konanie dosiaľ nie je právoplatne ukončené, preto sťažovatelia považujú obdobie od podania žaloby do súčasnosti „za obdobie prietahov v konaní a súvisiacej nezákonnej právnej neistoty ohľadom nárokov uplatnených v žalobe“. Z tohto dôvodu podali predsedovi okresného súdu sťažnosť podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná.

Podľa názoru sťažovateľov: „Okresný súd(...) v súdnom konaní sp. zn. 2C/126/2008 neorganizuje procesný postup tak, aby sa stav právnej neistoty čo najskôr odstránil, čím porušuje právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. (...)

Vec nemožno považovať za natoľko právne a skutkovo zložitú, aby ju nebolo možné rozhodnúť ani po viac ako štyroch rokoch. Predmetom žaloby je náhrada škody na rodinnom dome sťažovateľov spôsobená prevádzkovou činnosťou odporcov pri geologickom prieskume okolia rodinného domu sťažovateľov. Sťažovatelia majú za to, že spory týkajúce sa náhrady škody predstavujú súčasť štandardnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov, v rámci ktorej existuje rozvinutá judikatúra. Podľa názoru sťažovateľov je vzniknutú škodu možné preukázať v súčinnosti so súdnym znalcom relatívne nenáročným spôsobom. Sťažovatelia takto súdu poskytli už niekoľko vyjadrení znalcov, ktoré však súd zrejme nepovažoval za dostatočné. Povaha veci pritom vyžaduje osobitnú rýchlosť konania, keďže sťažovatelia naďalej poškodenú nehnuteľnosť užívajú a vzhľadom na prebiehajúce dokazovanie nie je vhodné, aby vzniknuté škody opravili. (...)

Sťažovatelia sa počas súdneho konania správajú aktívne a poskytujú potrebnú súčinnosť na to, aby súd spoľahlivo zistil skutkový stav veci a mohol rozhodnúť. Sťažovatelia svojim správaním v súdnom konaní nezapríčinili jeho neúmerne predĺženie. (...)

Zodpovednosť za prieťahy v konaní je podľa názoru sťažovateľov možné pripísať Okresnému súdu(...) Podľa § 6 O. s. p. má súd v konaní postupovať v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Podľa názoru sťažovateľov súd v konaní nepostupuje v súlade s citovaným ustanovením. Okresný súd(...) ustanovil súdneho znalca na zistenie skutočného rozsahu vzniknutej škody až dňa 22. 1. 2009, teda takmer tri roky po začatí konania a pôvodne 4 mesačnú lehotu znalcovi predĺžil na neúmerne dlhých 12 mesiacov. Sťažovatelia ďalej uvádzajú že počas štyroch rokov konania sa vo veci konalo len jedno pojednávanie.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti v namietanom konaní doposiaľ nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. Sťažovatelia sa tak už viac ako štyri roky po

podaní žaloby nachádzajú v stave právnej neistoty, čo je porušením ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo Ing. F. K. a A. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy(...) postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2C 126/2008 porušené bolo

Okresnému súdu Skalica sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2C 126/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

Ing. F. K. a A. K. spoločne sa priznáva finančné zadosťučinenie EUR 5.000 (slovom päťtisíc eur), ktoré im je Okresný súd Skalica povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Skalica je povinný uhradiť Ing. F. K. a A. K. spoločne trovy konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky na účet ich právneho zástupcu JUDr. M. K. vo výške, ktorú právny zástupca oznámi Ústavnému súdu Slovenskej republiky na jeho výzvu, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr. 1515/2010 z 24. mája 2010 a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu z 15. júna 2010.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom prípise opísal chronológiu úkonov, ktoré okresný súd vo veci vykonal, a uviedol, že vo veci je vykonávané znalecké dokazovanie, pričom okresný súd predĺžil znaleckému ústavu poverenému na vypracovanie znaleckého posudku lehotu na jeho vypracovanie z dôvodu, že predmetom konania je rozsiahla náhrada škody, ktorá mala vzniknúť poškodením rodinného domu sťažovateľov v súvislosti s činnosťou odporcu v konaní, ktorá spočívala vo vykonávaní geologických prác realizovaných metódou vibroseizmiky, a to využitím špeciálnych mobilných vibračných mechanizmov pohybujúcich sa kolmo na meracie profily, a s tým súvisiace posúdenie odborne zložitých a náročných otázok na preukázanie splnenia zákonom ustanovených predpokladov zodpovednosti za škodu.

Rozhodnutie súdu je závislé na znaleckom posudku a okresný súd súhlasil v prípade potreby s prizvaním konzultanta.

Podľa názoru predsedu okresného súdu v danom prípade nejde o priet'ahy v konaní.

2.2 Právny zástupca s'ťažovateľov vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedol, že nesúhlasí s jeho vyjadrením, keďže z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci „*spory týkajúce sa náhrady škody predstavujú súčasť štandardnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov, v rámci ktorej existuje rozvinutá judikatúra*“ a s'ťažovatelia svojím správaním nezapríčinili neúmerne predlžovanie sporu. Naopak, okresný súd svojím postupom zodpovedá za priet'ahy v konaní, pretože na zistenie skutočného rozsahu vzniknutej škody určil súdneho znalca takmer tri roky po začatí konania a „*pôvodne 4 mesačnú lehotu znalcovi predlžil na neúmerne dlhých 12 mesiacov*“.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti s'ťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu s'ťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2 C 126/08 (predtým na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 13 C 14/06):

Dňa 30. januára 2006 s'ťažovatelia doručili Okresnému súde Senica (ďalej aj „súd“) žalobný návrh na náhradu škody proti žalovanému N., a. s. (ďalej len „žalovaný v I. rade“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 13 C 14/06.

Dňa 13. marca 2006 súd uznesením vyzval s'ťažovateľov na doplnenie návrhu na začatie konania.

Dňa 5. apríla 2006 s'ťažovatelia opravili a doplnili svoje podanie.

Dňa 20. apríla 2006 súd vyzval s'ťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 7. júna 2006 súd vydal uznesenie s poučením účastníkov podľa § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zároveň nariadil termín pojednávania na 7. september 2006.

Dňa 16. augusta 2006 bol súdu doručený návrh sťažovateľov na pristúpenie obchodnej spoločnosti S., spol. s r. o., ako účastníka konania na strane žalovaného (ďalej len „žalovaný v II. rade“).

Dňa 23. augusta 2006 súd zrušil termín pojednávania z dôvodu rozhodnutia o návrhu sťažovateľov.

Dňa 24. augusta 2006 sťažovatelia doplnili svoj návrh o listinné dôkazy.

Dňa 9. októbra 2006 súd uznesením rozhodol o pripustení účastníkov konania na strane žalovaného.

Dňa 12. októbra 2006 bol súdu doručený návrh sťažovateľov na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 27. októbra 2006 súd uznesením vyzval sťažovateľov na opravu a doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia, zároveň ich vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 10. novembra 2006 sťažovatelia opravili a doplnili návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 24. novembra 2006 súd vykonal ďalšie šetrenie pre účely rozhodnutia o návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 8. decembra 2006 súd uznesením nariadil predbežné opatrenie.

Dňa 5. januára 2007 bolo doručené odvolanie žalovaného proti nariadenému predbežnému opatreniu.

Dňa 26. januára 2007 bol spis predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní žalovaného v I. rade proti nariadenému predbežnému opatreniu.

Dňa 29. januára 2007 krajský súd vyzval žalovaného v I. rade na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 7. marca 2007 krajský súd uznesením zrušil uznesenie súdu o nariadení predbežného opatrenia a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 5. apríla 2007 bol spis vrátený na Okresný súd Senica.

Dňa 24. mája 2007 súd vyzval sťažovateľov na doplnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 31. mája 2007 bola výzva súdu adresovaná žalovaným v I. a II. rade.

Dňa 13. júna 2007 sťažovatelia opravili a doplnili návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 4. júla 2007 súd uznesením zamietol návrh sťažovateľov na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 12. septembra 2007 súd nariadil termín pojednávania na 15. november 2007.

Dňa 26. októbra 2007 bola súdu doručená žiadosť žalovaného v I. rade o odročenie pojednávania z dôvodu zmeny vo funkcii zamestnanca a potrebou oboznámenia sa s dokumentáciou.

Dňa 31. októbra 2007 bol daný pokyn kancelárii na zrušenie termínu pojednávania nariadeného na 15. november 2007.

Dňa 14. januára 2008 bola vec postúpená Okresnému súdu Skalica a bola zaregistrovaná pod sp. zn. 2 C 126/2008.

Dňa 17. marca 2008 bol určený termín pojednávania na 24. apríl 2008 a bola zaslaná výzva žalovaným na účely doplnenia dokazovania.

Dňa 1. apríla 2008 sa žalovaný v II. rade ospravedlnil za neúčast' na nariadenom pojednávaní, zároveň žiadal o pokračovanie v konaní aj v neprítomnosti.

Dňa 8. apríla 2008 bola doručená žiadosť právneho zástupcu žalovaného v II. rade o odročenie termínu pojednávania z dôvodu kolízie termínov pojednávaní.

Dňa 14. apríla 2008 bol daný kancelárii pokyn na zrušenie termínu pojednávania určeného na 24. apríl 2008 z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu žalovaného v II. rade a bol určený nový termín pojednávania na 13. máj 2008.

Dňa 23. apríla 2008 žiadosť právnych zástupcov sťažovateľov, ako aj žalovaného v II. rade o odročenie termínu pojednávania.

Dňa 13. mája 2008 bolo pojednávanie odročené na 24. jún 2008.

Dňa 24. júna 2008 bolo pojednávanie odročené pre účely vykonania znaleckého dokazovania.

Dňa 22. januára 2009 bolo okresným súdom vydané uznesenie o ustanovení znalca a uložená úloha vypracovať znalecký posudok do 4 mesiacov od doručenia uznesenia.

Dňa 4. februára 2009 bolo okresným súdom vydané uznesenie o uložení povinnosti účastníkom konania zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 2. marca 2009 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľov proti uzneseniu o ustanovení znalca a vymedzení úlohy znalca a proti povinnosti zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 20. marca 2009 bola okresnému súdu doručená žiadosť znaleckého ústavu o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku na 12 mesiacov z dôvodu náročnosti.

Dňa 23. marca 2009 bola vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 30. septembra 2009 krajský súd uznesením odmietol odvolanie sťažovateľov proti uzneseniu o ustanovení znalca a uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu o povinnosti zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 9. decembra 2009 okresný súd vyhovel žiadosti znaleckej organizácie zo 17. marca 2009 o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku na 12 mesiacov.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 126/08 (predtým postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 14/06) dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní, v ktorom sa rozhoduje o náhrade škody, môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s určovaním jej výšky znaleckým dokazovaním. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietahom. Sťažovatelia neprispeli svojím správaním k prietahom v konaní, aktívne sa dožadovali pokračovania v konaní a taktiež podali

kvalifikovanú sťažnosť na prietahy v konaní. Čo sa týka opakovaného dopĺňania a upresňovania návrhu, s ktorým sa musel okresný súd náležite vysporiadať, a podávania návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ústavný súd to nekvalifikuje ako skutočnosť, ktorá spôsobila zbytočné prietahy v konaní. Podľa právneho názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľom procesnými predpismi (napr. Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd v predmetnej veci nevykazoval relevantnú procesnú aktivitu predovšetkým pri nariadovaní znaleckého dokazovania, kde od odročenia pojednávania za účelom znaleckého dokazovania (od 24. júna 2008) do vydania uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania (22. januára 2009) uplynula doba sedem mesiacov. Zároveň aj dobu takmer deviatich mesiacov spočívajúcu v rozhodovaní o návrhu znaleckého ústavu z 20. marca 2009 na predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku, ktorému okresný súd vyhovel 9. decembra 2009, t. j. dávno po uplynutí pôvodne stanovenej lehoty štyroch mesiacov na jeho vypracovanie, nemohol ústavný súd vyhodnotiť inak ako zbytočné prietahy v konaní. Uvedená neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako jedného roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzali, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu

podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia požadovali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, z dôvodu, že *„by zodpovedalo ich ujme v pocitoch nadobudnutej nedôvery v rýchlosť rozhodovania súdov, nespravodlivosti a márnosti ako sprievodných znakov porušenia ich ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov, najmä vzhľadom na celkovo dlhé trvanie napadnutého konania a na povahu veci považuje za primerané každému zo sťažovateľov v sume po 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri účelne vykonané úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia – splnomocnenie z 18. decembra 2009, spísanie sťažnosti z 15. februára 2010, vyjadrenie z 15. júna 2010). Za jeden úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2009 patrí odmena v sume jedenkrát po 115,90 €, za dva úkony právnej pomoci vykonané v roku 2010 patri odmena v sume dvakrát po 120,23 €, preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa predstavujú sumu 356,15 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 20 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 284,93 € v prípade jedného sťažovateľa. Spolu s režijným paušálom ku každému úkonu (1 x 6,95 € v roku 2009, 2 x 7,21 € v roku 2010) v prípade dvoch sťažovateľov tvorí náhrada trov právnej služby advokátom celkovú sumu 591,23 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2010